

Universitätsbibliothek Paderborn

**Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator
communiter resurget ad justitiam.**

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

§. 1. Non solis iis qui ad vitae terminum appropinquant, denegatur gratia
ab Authore Appendicis asserta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

multo tempore alii consequuntur. Ne tamen hinc quidam malè præsumant, salubriter addit: Sed unde scis quod tibi ita tunc subvenire velit, quem tu interim sic repellis? Benignus quidem est spiritus sapientiae, sed non liberabit maledicum à labiis suis.

§. I.

Non solis iis qui ad vitæ terminum appropinquant, denegatur gratia ab Authore Appendiſis asserta.

Verum non hæc sola facienda est exceptio, quasi cæteris omnibus ita adsit, ut dumtaxat sit illi consentiendum: nam adhuc sospites erant plerique eorum, de quibus superius est actum, sic etiam nondum animam agebant, quos dimisit Deus *Ps. 80. v.* secundum desideria cordis eorum *ituros in adiunctionibus suis*. Hujusmodi plures produci possent qui relinquentes Deum ab ipso quoque relicti sunt. Pro his quidem sicut & pro reliquis omnibus, apud Deum intercedit Ecclesia, neque id inaniter fieri ipse rerum monstrat eventus; quandoquidem ex omni errorum genere plurimos Deus dignatur attrahere, quos erutos de potestate tenebrarum transferat in regnum Filii charitatis suæ. Tamen

26 C O N V E R S I O

men priusquam pro eis Ecclesiæ oratio fuerat exaudita , antequam eos Deus ad se attrahere & convertere dignabatur , nondum eis aderat ista pœnitentiæ & conversionis gratia , ut *dumtaxat illi esset consentiendum*. Istud adversus Appendicem satis est ac fidem ejus evertit. Deinde , ut notat S. Prosper , non pro omnibus Ecclesiæ oratio exauditur. *Quod si aliquos ,*
L. 1. de vo- ait , (sicut videmus accidere) salvantis gratia
cat. gent. c. præterierit & pro eis oratio Ecclesiæ recepta non
^{13.} fuerit , ad occulta divinæ justitiae judicia referendum & agnoscendum est secreti hujus profunditatem nobis in hac vita patere non posse.

§. I I.

Hic gratiæ defectus non Deo ; sed homini est imputandus.

Hoc tamen omnino affirmavero
Lib. 2. de non Deo sed homini esse imputandum.
pecc. mer. Ut enim Dei adjutorio homines *non adju-*
& remis. *ventur* , ait D. Augustinus , *in ipsis itidem*
cap. 17. *causa est , non in Deo*. Quæ Augustini ver-
L. 1. c. 28. ba ad Monimum refert & approbat S.
 Fulgentius , qui & alibi ait : *Hæc Dei*
L. 1. de ver. *gratia quâ salvamur , non alicui præcedenti bono*
prædest. c. 3. *merito datur : nec tamen nisi præcedenti malo*
merito